

usztítás, a gyanusítás ellenünk. A sok nagyhangú és puffogó vád, amit ellenünk fölhoznak, egyszerűen *gyanusítás, bizonyítékok nélkül*. Amíg bizonyítékokat nem hoznak föl vádjaink mellett, a silány gyanusítást fölényvel visszautasítjuk. *Szerbia nem fél a fenyegetésektől, semmi oka sincs rá, hogy megijedjen a tulsó partról hangzó kardcsörtetéstől*. Ellenben kérdezzük: mire való a rendőrség és a nagyszámu katonaság Szerajevóban és Boszniában? Ami kegyetlenség és brutalitás ott a szerbeket éri: mindazt a kultúrviág ítélete alá bocsátjuk.

Belgrádban egyébként nagy a fölháborodás a magyar és osztrák sajtó támadásai miatt. A balkáni háboru győzelmeitől elkapatott szerb nép és főleg a katonaság a háborut követeli. Ugy lát-szik a katonapárt ismét föllülkerekedik az ország dolgának intézésében.

Tiesztól—Bécsig.

Trieszt, július 2. A fenséges halottipár még egy utolsó éjszakát töltött a tenger hullámain, ma reggel aztán partra szállították a *Viribus Unitis* hadihajóról Ferenc Ferdinándot és Chotek Zsófia koporsóit. A kikötőváros tizezrei özönlöttek el a partokat, a nemzetiségi választófalak leomlottak s ott volt együttes érzéssel mindenki, hogy az elvetemült merénylet áldozatainak a végtisz-tességet megadja. Már a hajnali órákban özönlött Trieszt minden részéből és a környékről a nép, a sűrű tömegek ellepték a Rivát, a mólókat, a kikötőben horgonyzó hajókat s a többi vízi járművet. Az utvonalat is, amelyet a gyászmenetnek kijelöltek, a katonaság mögött szintén korán szállotta meg a nép.

A móló San Carlón, ahol a halottal földet értek, a gyász sötétségébe és arányába vont két diszes ravatal állott. Itt reggel hét óra után sereglettek egybe a kiválóságok. A tábornoki és tengernagyi kar *Haus* ellentengernagyval az élén jelent meg. Itt tűnik fel *Willemk* hajórajparancsnok, *Kondelka* tengerészeti kerületi parancsnok, a katonai és a tengerészeti méltóságok mögött a tisztikar küldöttségei helyezkednek el. A térség jobb felén *Hohenlohe* helytartó, állami és más funkcionáriusok s állami tisztviselők feketélő csoportja. A Riva mindkét oldalán rengeteg egyesület, testület, az összes gazdasági intézmények képviselői. Közvetlenül a ravatal mellett a haditengerészet diszszázada, előtte a római katolikus klérus, *Carlin* trieszti püspökkel s a többi felekezet papsága s a társadalom összes köreiből való előkelőségek az impozáns gyászoló gyülekezetet a térség határait szegélyezve mintegy keret-be foglalja a tanuló ifjuság többszörös kordonja.

Nyolc óra. Agyuk tompa dobbanása szó-lal meg s e komor, lüktető gyászhangok kísérete mellett feltűnnek a hadi zászlóba burkolt koporsók s a hadihajók szakadatlan ágyu döngése. Trieszt minden harangjának lelket rendítő zugása közben tengerésztisztek hoz-zák a partra a világ igaz részvéte közepette hazatérő halottakat. Minden fejről leválik a kalap, minden katona tiszteleg, a ravatalra kerülnek a koporsók, nyomukban a diszki-séret. Most előáll Trieszt püspöke és impozáns egyházi segédlettel végzi el a megindító

MENEKÜLNEK BELGRÁDBÓL.

Belgrád, július 2. Nem volt olyan izgalom a Bosznia annexióját követő napokban, mint most. A lapok, különösen az ellen-zéki ujságok a legpiszkolódóbb hangon ír-nak a monarchia ellen. A hirhedt *Sztrázsa*, mely a balkáni háboru idején is tele szájjal izgatott a monarchia ellen, vérlázító hangon izgatja a népet a monarchia ellen. *Berchtold* külügyminiszter jegyzéke még nem érkezett meg a belgrádi szerb követségre, ahol bizo-nyosra veszik, hogy *a jegyzék el nem marad-hat*. Lehetséges, hogy azért késik a jegy-zék, mert *a demarche-ot nem kívánják a te-metés előtt megtenni*. Belgrádban olyan iz-gatott a hangulat, hogy a magyar és osz-trák alattvalók már nem érzik biztonságban magukat a szerb fővárosban. *Igen sok ma-gyar és osztrák alattvaló családját, kész-pénzét, minden értéktárgyát átküldötte Zi-monyba, vagy Ujvidékre*.

szertartást. Ujra dörögnek az ágyuk, a ko-porsókat már fölemelik a halottas diszkocsik-ra, előttük sorakozik hét koszorus kocsis, a melyeken alig talált helyet a temérdek pa-tina, babér és százféle virág.

Elindul a gyászmenet, élén lovasrendőr-csapattal, a koszorus kocsik után a papság, most a fenséges asszony és urának a halot-tas kocsija, majd a notabilitások, a katonai kíséret *Alinke* vezérőrnagy vezetése alatt s a gyászfátyolos zászlóik alatt a testületek, küldöttségek. Két gyalogos század és egy diszbe öltözött rendőresapat rekesztette be a hosszan hullámozó felvonulást. Könnyező, né-ma, meghatott emberek sűrű sorfala között így vonul a menet a *déli pályaudvar felé*, a házakon gyászzászlók feketéllenek, az utcai lámpák és a kirakatok lámpásai gyászfá-tyollal tompított lángja vet sárgás fényt a csoportokra. Negyedtízkor a pályaudvarhoz értek a halottak.

A GYÁSZVONAT UTJA.

Laibach, július 2. Tíz óra után indult el a déli vasuti pályaudvarról a koporsóvivő különvonat. Ezek állottak a pályaudvaron, hivatalosak, előkelőségek és diszbe öltözött katonák; a nép tizezrei kívül rekedtek. De sok kilométernyire az állomástól, ott, ahol már a szabad térségen futnak a sinek, ten-gersokaság állott sorfalat a méltóságosan tovarobogó gyászvonat előtt. Itt bucsuztatta legszebben a gyászoló Trieszt a trónörökös-t. A környékről rengetegen jöttek ehez a ka-tonás tisztelgéshez. Az apró állomásokon csak keresztülrobogott a különvonat, de azért köz-ségek sokadalma özönlött ki, hogy lássák a nagyszerű gyászmenetet. A kocsikból ba-bérkoszoruk és virágok nehéz szaga áradt s itt-ott az ablakokban megjelent egy merev, hallgatag fej, néhány diszbe gyászba öltö-zött testőr alakja. *A délvidékiek hangosan zokogtak és az asszonyok sok helyütt rózsá-kat hintettek a sinekre*.

Az első állomás, ahol a gyászvonat né-hány percig tartózkodott: *Laibach*. A pályau-dvaron néma gyászszal várakozott a pap-ság, a hatóság fejei, a katonaság s a gyász-ruhás hölgyek. A dalárdák is kivonultak, de nem engedték őket énekelni. A gyász annál komorabb.

Grázban mélységes siralom várta a ko-porsóval berobogó vonatot. Ez a nyugdíjas katonatiszték városa. De mire ideért és in-nen kirobogott a vonat, az éjszaka baka-esinja került a kocsikra és a sinekre és ez alatt a gyászos terítő alatt érkezett meg *este tíz órakor Bécsbe a halott Ferenc Ferdinánd és Hohenberg Zsófia*...

A NÉMET CSÁSZÁR BETEG.

Berlin, július 2. Ma reggelre riasztó hi-rek terjedtek el a városban *Vilmos császár* állapotáról. Azt beszéltek, hogy *a császár erősen meghűlt és súlyos influenzában meg-betegedett*. Az első hírek tulzottak voltak, mert mint hivatalosan jelentették, a császár csupán *könnyű indiszpozícióval küzd*. Álla-pota azonban mégis annyira komoly, hogy szó sem lehet róla, hogy a temetésre el-utazzék Bécsbe. A császár erősen ragaszkó-dott hozzá, hogy ott lehessen a temetésen, de még az ő energiája sem volt képes ellen-mondani az orvosok határozott akaratának, hogy a szobát őrizze. A császárt nagyon le-hangolta, hogy nem mehet el legjobb és leg-hivebb barátja temetésére. A császár helyett *Henrik* porosz herceg utazott el Bécsbe.

Bécs, július 2. Ma délben érkezett meg Schönbrunnba a távirati értesítés Berlinből, hogy Vilmos császár beteg és nem jöhet el a trónörökös temetésére.

A diplomáciai eljárás.

Berlin, július 2. A bécsi külügymi-niszterium által tervezett diplomáciai lé-pésről írja a *Berliner Tageblatt*: A kor-mány saját méltóságának tartozik azzal, hogy garanciákat szerezzen a szerb szom-széd lojalitás tárgyában a jövőre nézve. *A belgrádi kormányhoz intézendő osz-trák-magyar felszólítás*, hogy vegyen részt a szerajevói merénylet nyomozásá-ban, alapjában véve nem egyéb, mint ap-peláta a szerb kormány lojalítására. *Pa-sics* ur kormánya, ha bölcsen akar csele-kedni, mihelyt megkapja a felszólítást, a legudvariasabb módon és a legnagyobb készséggel teljesíteni fogja azt. Ezzel egy-általában nem szolgáltatnak beismerést bűnrészességéről, csak elismerné azt, hogy Szerbia földjén vannak olyan ellen-őrizhetetlen elemek, amelyek ilyen saj-nálni való büntényre képesek.

A cikk azonban *a diplomáciai lépés bejelentésének módját riasztónak mondja*, minthogy közölték, hogy a hadügyminisz-terrel és a vezérkari főnökkel való tárgya-láson határozták el, mert ez azt monda-ná, hogy *ha Szerbia nem ad kielégítő vá-laszt, mindjárt lecsapnak rá*. Szerbiának nincs oka és joga Ausztria-Magyarorszá-got esztelenül provokálni a követelt viz-sgálat megtagadásával.

Ha a vizsgálat arra az eredményre vezet, hogy a szerajevói büntényt csak-ugyan Szerbiából irányították, ugy ez morális vád, melyért Szerbiának helyt kell állnia.

Oroszország nem fog háborút viselni királygyilkosokért. Miklós cár ilyesmire nem kapható, egészen eltekintve attól, hogy *Oroszország a nagy leszámolást csak a folyamatban levő fegyverkezés be-fejezése után tervezi*. Mindezekért számoí-ni lehet azzal, hogy *Berchtold* grófnak si-kerülni fog érvényre juttatni akaratát.

A KIRÁLY PROKLAMÁCIÓJA.

Bécs, július 2. Beavatott udvari körök-ben hire jár, hogy *a király a temetés után proklamációt intéz a monarchia népeihez*, a melyben megemlékezik a meggyilkolt trón-örökösnek nagy érdemeiről és önfeláldozó kötelességtudásáról.

A proklamációban külön fejezet vonat-